

РЕШЕНИЕ

№ 181

гр. П., 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маринела Г. Стефанова

при участието на секретаря И.Д.Б.

като разглежда докладваното от Маринела Г. Стефанова Гражданско дело № 20233520100373 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание по чл.318 от ГПК във вр. с чл.124 от ГПК.

Ищецът- А. С. Х. от с.К., общ.О., действаща чрез адв.З.Б. от ТАК, твърди в исковата си молба, че от 35 години е в брачен съюз с лицето К.Ю.Х., като от брака си имали родени две деца, и до настоящия момент били щастливо женени

При едно от последните й посещения в отдел „ГРАО" - град О. установила, че освен този брак, в архива откриват данни за наличие на първи брак, вписан с акт за граждански брак под с № *** г., а с думи написани в самия формуляр, бракът е сключен на 16.10.1979 г. с лицето К. О. К. в кметство с. К., общ. О..

Твърди, че поради това, че при сключването му била непълнолетна, на 17 г., а веднага след това искали да се откажат от него, от кметството тогава им заявили, че същия брак е недействителен, поради това, че било пропуснато от тяхна страна да се иска разрешение от съда за сключването му, и нямало нужда да се прави нещо допълнително по него.

Ищцата твърди още, че това двубрачно състояние я обърквало и изненадало, защото във всички документи, и всички граждански служби - за този първи брак нямало никаква информация за съществуването му. Още повече, че живее от дълги години със сегашния си съпруг и във всички документи през годините по отношение на фамилното име, и гражданското й състояние, по нищо не се предполагало, и не се извеждали изводи, че този първи брак съществувал.

Твърди още, че след 1979 г., във всички документи за самоличност, не била отразена промяна на гражданското й състояние по отношение и на фамилното й име, отразено в процесния акт за брак. Нещо повече през 1990г. при промяна на имената й, фамилното й име било променено на Х., каквото фамилия била приела при сключване на гр.брак с К.Х.

Твърди, че този първи граждански брак бил несъществуващ и нелегитимен за всички институции, както не бил породил никакви правни характеристики и последствия за нея през всичките тези години. Същият не бил консумиран, не бил признат и от нея и г-н К..

Освен това лицето по гражданско състояние при сключването на брака й през 1989г.,

също не установило, че процесния първи брак изобщо съществува. В село К., всеки познава другия и длъжностното лице, пред което били сключили втория брак разполагало с информация от проверка освен с регистрите, така и с лична информация за тях. В акта за граждански брак № ***г. било отразено, че е неомъжена, а в нейни лични регистрационни картони било отразено, че настоящият ѝ брак бил първи по ред.

Освен това, акт за граждански брак с № *** г., изд. от км. с. К. бил изцяло нищожен и несъществуващ. Още при сключването му не били спазени разпоредбите на чл.46, ал. 3 от КРБ и чл. 10, ал. 1 от СК. Освен това длъжностното лице не проверило данните от документите за самоличност-липсвали отразени ЕГН на встъпващите в брак; било отразено погрешно място на раждане и местожителство на ищцата; имало грешка при цифровото и словесно изписване на дата на сключване на брака; направени били и погрешни поправки в имената на ищцата, като в процесния акт било изписано името А.С.Н., което име не съответства на нейното българско име А.С.А..

Във връзка с изложените подробни доводи ищцата счита, че този брак е несъществуващ, както за нея и ответника, така и за местните и държавните служби и никога не били породени правните последици от сключването му.

Предвид изложеното ищцата моли съда да признае за установено, че между страните не съществува брачно отношение, породено от акт №***г., съставен в с.К., общ.О...

В с.з. иска се поддържа лично и чрез упълномощен процесуален представител.

В едномесечния срок и по реда на чл.131 от ГПК постъпи писмен отговор от ответника от К. О. К.а от с.К., общ.О., действащ чрез адв.Ц.Х. от ТАК, с който изразява доводи за допустимост и основателност на иска.

Ответникът споделя изцяло твърденията, изложени в исковата молба, относно реалното несъществуване на процесния граждански брак №***

Видно от представеното копие от личен регистрационен на ищцата е, че за същата било направено вписване, че има сключен първи по ред граждански брак с лицето К.Ю.Х. с Акт №***г. От друга страна, съдържащите се в удостоверение за семейно положение, съпруг/а и деца с №***год., издадено от Община П., данни касаещи ответника се установявало, че същият бил неженен.

След получаване на исковата молба и запознаване с нейното съдържание и приложените доказателства, ответникът, както и всички негови близки били останали крайно изненадани от съществуването на процесния акт за граждански брак датиращ от 1979 г. Действително през далечната 1979г., страните в настоящия процес били взели решение за сключване на гр.брак. Непосредствено след това единодушно решили да не консумират този брак, и да се откажат от него. Били уведомени, че бракът им бил нищожен, тъй като ищцата към него момент била все още непълнолетна, а от друга страна липсвало задължителното разрешение на районният съд, този брак да бъде сключен. Поради това длъжностното лице ги уведило, че акта за брак ще бъде анулиран.

След това събитие всяка една от страните по делото поела по собствения си път. Създали са семейства, и са живели необезпокоявано и безпроблемно до момента, в който този недействителен за страните акт за брак не бил намерен от общинската администрация.

Ответникът също счита, че този акт за брак не бил породил целените от него правни последици, тъй като към настоящият момент, освен хартиеният носител, който се съдържал и в кориците на делото, в нито един регистър по гражданско състояние, НБДН или други подобни същият не бил отразен. Именно поради тази причина ищцата безпроблемно била сключила и граждански брак през 1989 г., а ответника ми от своя страна е вписан като неженен, тъй като няма законен гр.брак с майката на децата си.

От друга страна акта за гр.брак бил датиран с два различни месеца на сключването

му, а именно м.октомври и м. декември, а като представени документи били вписани единствено и само 2 броя медицински удостоверения, не и останалите такива, необходими и задължителни за неговото сключване.

Твърди, че били налице основания за унищожаване на този брак.

Във връзка с изложените подробни доводи, ответника иска от съда да признае за установено, че между страните не съществува брачно отношение, породено от акт №***г., съставен в с.К., общ.О..

Редовно призован за с.з. явява упълномощен представител, който поддържа депозирания отговор, и моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че между страните не съществува брачна връзка.

Съдът след анализ и преценка на събраните по делото доказателства прие за установено следното:

Не се спори между страните, че през 1979г. твърде необмислено решили да сключат граждански брак. Към този момент ищцата била непълнолетна-17-годишна, а ответника отбивал военна служба. Не се спори и за това, че същите посетили кметството в с.К., където се подписали. Не се спори и за това, че 20 дни по-късно решили, че не желали вече този брак, и се разделили. Към този момент, както ищцата, така и ответника били уведомени от кметството, че този брак е „фалшив“, и ще бъде анулиран.

Във връзка с този брак в км.с. К. бил съставен акт за граждански брак №16 (приложен на л.13 от делото), в който е посочен, че брака се сключва на 16.12.1979г., а словом е изписано шестнадесети октомври. Посочено е, че това е първи по ред брак за страните, както и че след брака съпругата ще носи фамилното име К.а. Посочени са и документи въз основа на които е съставен акта- 2бр.документи за самоличност, клетвена декларация, както и 2бр.медицински свидетелства от 14.12.1979г. и от 07.12.1979г. Видно от този акт в „забележка“, е отразено, че на осн. чл.18, ал.2 от НГС се допуска промяна в имената, като съответно ответника е записан с имената К.О.К. , а ищцата е записана с имената А.С.Н..

Впоследствие ищцата сключила гр.брак с лицето К.Ю.Х., на 30.06.1989г. в с.ГГ., общ.О., за което бил съставен акт за граждански брак №***г. (приложен на л.14 от делото). Видно от този акт ищцата била вписана като „неомъжена“, и към момента на сключване на брака била с имената А.С.А.. Видно от приложеното Решение от 11.04.1990г. по гр.д. №***. на ПпРС, съда е допусна промяна на имената на ищцата от А.С.А., на А. С. Селимова (Х.).

По делото са приложени и преписи от личните регистрационни картони на страните. От този на ищцата се установява, че тя е омъжена, като има сключен брак с К.Х., по силата на акт за гр.брак №***г., първи по ред. Посочени са децата на ищцата - Ф.К., род. на 20.12.1981г. и Ю.К., род. на 25.11.1985г.

От ЛРК на ответника се установява, че същия е неженен, но в пореден брак е отбелязано-втори, без посочване на № и дата на сключване на брака, а като съпруга е записана Г. (Г.К.). Посочени са и децата на ответника-Ф. (Ф.К.О.), род. на 03.03.1982г. и Л. (Л.К.О.), род. на 14.09.1983г.

От представеното удостоверение за семейно положение, изх.№19/01.06.2023г. от Община О. за ищцата А. Х., се установява, че същата е омъжена за К.Х., и има две деца-Ф.К. Ю. и Ю.К. Юсменов.

От представеното удостоверение за семейно положение, изх.№***г. от Община О. за ответника К. К., се установява, че същия е нежен, и има четири деца – Ф. К.а М.а, Л. К.а Д., Хасан К. О. и Илхан К. О..

От показанията на разпитания по делото свидетел Кяние А. (сестра на ищцата), се установи, че когато сестра ѝ решила да се омъжи нямала още навършени 17 години, и

всички много се изненадали. По нейни данни майката на ответника дошла да я иска, тъй като К. по това време бил в казармата. Набързо направили сватба и след 20 дни се разделили, тъй като сестра ѝ не могла да се разбере с майката на ответника. Установи се от показанията, че преди подписване на акта нито сестра ѝ, нито родителите ѝ са ходили да искат разрешение тя да сключи гр.брак, както и че при подписване на акта дори не са присъствали родителите им. От показанията на свидетелката се установи, че още тогава от съвета им било казано, че този брак е „фалшив“, и всички близки знаели, че двамата нямат брак. Впоследствие сестра ѝ се омъжила, имала деца и внуци и съвсем наскоро разбрала, че има два брака. След като сестра ѝ споделила това, лично тя посетила ответника, като той ѝ отговорил, че брака му със сестра ѝ бил фалшив. Понастоящем той отдавна има друга жена, с която живее, имат и деца и внуци двамата.

При така установените факти, съда направи следните правни изводи:

Предявеният иск е за установяване на несъществуващата брачна връзка между страните, възникнала по силата на гр.брак №***г., съставен в с.К., общ.О..

Тъй като брака е сключен през 1979г., то следва да намерят приложение разпоредбите на СК, обн.в ДВ, бр.23/22.03.1968г., действащ до 01.07.1985г.

Съгласно чл.2 от този СК само гражданският брак, сключен във формата, предписана от този кодекс, поражда последиците, които законите свързват с брака. Бракът се сключва по взаимно съгласие на мъж и жена, дадено лично и едновременно пред длъжностното лице по гражданското състояние (чл.3). Желаетелите да встъпят в брак заявяват това в службата по гражданско състояние. Всеки от тях представя декларация, че не съществуват установените в чл. 8 , 9 и 10 пречки за сключване на брака и медицинско свидетелство, че не страда от болестите, посочени в чл. 9, букви "б" и "в" .

По силата на чл.6 от този СК длъжностното лице по гражданското състояние проверява самоличността и възрастта на страните, представените от тях декларации и медицинските свидетелства. Ако няма пречки за встъпване в брак, длъжностното лице по гражданското състояние запитва страните дали те са съгласни да встъпят в брак един с друг и при утвърдителен отговор съставя акт за сключване на брак, който се подписва от страните, от двама свидетели и от него, като обявява брака за сключен.

Така както и в настоящия СК, така и в тогавашния СК от 1968г. може да сключи брак лице, навършило 18 години, а по изключение, ако важни причини налагат това, брак може да сключи и лице, навършило 16 години, с разрешение на председателя на окръжния съд по местожителството си (чл.8).

По силата на чл. 15, б. "б" от СК от 1968г., бракът се прекратява със съдебно решение, обявяващо неговата недействителност. А недействителен е този брак, който при сключването му са били нарушени разпоредбите на чл. 8 , 9 или 10 от СК.

Безспорно в конкретния случай ищцата към момента на сключване на процесния брак не е била навършила 18 години. Категорично в процеса е установено, че към момента на сключване на този брак не е било налице разрешение на председателя на окръжния съд по местожителството на лицето, 17 годишната А. да сключи гр.брак. Такова решение не е отразено в акта за гр.брак. За това, че нито сестра ѝ, нито родителите ѝ са ходили да иска разрешение от съда се установява и от свидетелските показания на св.А.. Безспорно това е порок, водещ до недействителност на този брак.

Отделно от това не е ясно на коя дата е сключен този брак. Видно от него цифром е изписано 16.XII., а словом е посочена дата шестнадесети октомври. Ноторно известно е, че словесното изписване на цифров израз цели именно избягване, респективно коригиране, на технически грешки, поради което и се ползва с приоритет пред изписването с цифри. Или по правило при разлика в изписване на цифри в т.ч. и дати и словесно обозначение на същите, превес има словесното изписване, което означава, че брака е сключен на 16.10. Вписаните

обаче в този акт други документи-медицински свидетелства са от м.декември, което води до извод, че този акт е съставен при съществени нарушения на правилата за това, водещи до неговото опорочаване и недействителност. Очевидно е, че акта е съставен при липса на представени задължителни документи, както и че е налице неизпълнение на задълженията на длъжностното лице по гражданското състояние, визирани в чл.6 от СК. Нито е проверена самоличността, нито изискуемите документи, като вероятно това е била и причината, при раздялата на страните, длъжностни лица в кметството да са ги уведомили, че този брак е „фалшив“, т.е. не съществува.

А това, че не съществува се установява и от липсата на последващи вписвания и отразявания на този акт в регистрите на населението. Видно от приложените ЛРК и удостоверения за семейно положение, ищцата е в брак с К.Ю.Х., който брак е посочен като първи по ред, а семейното положение на ответника е неженен и до настоящия момент. Всичко това мотивира съда да приеме, че този брак не е породил правните си последици, и до момента на откриването му в архивите на Община О. не е съществувал нито фактически, нито правно.

В този смисъл съда счита, че предявения иск се явява основателен, и като такъв следва да бъде уважен, като признае за установено, че между страните не съществува брачно отношение, породено от акт №***Г., съставен в с.К., общ.О..

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между А. С. Х., ЕГН ***** от с.К., общ.О., ул.“*** и К. О. К., ЕГН *****, от с.К., общ.О., ул.“***, че НЕ СЪЩЕСТВУВА граждански брак, сключен с акт №***Г., съставен в с.К., общ.О. .

Решението подлежи на обжалване, пред Окръжен съд-Търговище, в двуседмичен срок, от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____